

Božie Slovo – Prameň života.

Kráľ môjho srdca, svojím slovom si ma stvoril a povolal si ma z nebytia k bytiu;
v tvojom slove mám život. Tvoje slovo sa splnilo a vďaka tomu teraz žijem v tebe.¹

K tebe, Ježišu sa obraciam a voláme: Otvor nám uši!²

Teba, večné Slovo, spolu s emauzskými učeníkmi vzývame: Vykladaj nám Písma deň, čo deň, aby sme tvoju spásu objavovali v našich životoch; buď s nami večer čo večer a rozpál naše srdcia tvojím Slovom,³ nech je svetlom pre nás na našej ceste.⁴ Lebo ty žiješ a miluješ nás naveky. Amen.

Na našom poslednom víkendovom stretnutí (11.11. 2017) sme hovorili ako bl. Matka Mária Celesta prežívala vo svojom živote Božie milosrdenstvo, ako sa ono konkrétne dotýkalo jej života, ako ju premieňalo. A pýtali sme sa: kde Matka Celesta zakúšala Božie milosrdenstvo? Sama píše, že sám Pán bol stále pri nej, aby sa nevzdialila od neho – žriedla živej vody. Kde je tá studňa milosrdenstva, kde je ten prameň milosrdenstva, kam prichádzala, aby načerpala život? Pýtali sme sa aj my, kde sú tie naše „studne milosrdenstva“, pretože tam Ježiš aj nás čaká, aby sa nám dal napíť, aby v nás prúdil jeho život, jeho láska v hojnosti! Kde sú „studne milosrdenstva“, kde čerpali svätí, kde máme prichádzať aj my, a kde máme istotu, že tam je nám preukázané milosrdenstvo?

Zidentifikovali sme potom symbolicky deväť „studní milosrdenstva“ prítomných v živote bl. Matky Celesty, ktoré sú dostupné aj pre nás. Tak ako deväť mesiacov dieťa rastie pod srdcom matky, týchto deväť studní môže byť symbolom nášho života, nášho rastu v Kristovi, dozrievania do skutočného života! Na pripomenutie sú to tieto „studne“: 1. Tajomstvo vtelenia, 2. Pascha – Kristovo veľkonočné tajomstvo, 3. Krst, 4. Sviatosť zmierenia, 5. Eucharistia, 6. Panna Mária, 7. Modlitba, 8. Božie slovo, 9. Náš život.

Na konci som sebe aj vám položila otázku, ktorú by som chcela zopakovať: Prichádzame k týmto prameňom, čerpáme z nich, pijeme z nich živú vodu? Ako vyzerajú tieto studne milosrdenstva v mojom živote? Sú hlboké, udržiavané? Alebo sú mnou zabudnuté, zasypané? Chodím pre vodu ku týmto studniam, alebo som si vykopala „cisterny“? Prorok Jeremiáš hovorí, že ak opúšťame Pána, prameň živej vody, kopeme cisterny, ale tieto cisterny nielenže nemajú živú vodu ale na dodatok sú ešte aj deravé.⁵ Ako je to so mnou? Keď pijeme z týchto studní prijímame do seba Kristov život, sme takpovediac reanimovaní, oživovaní. Koľko je dnes akože živých ľudí, ale tak naozaj mŕtvych!? Aká je kvalita môjho života DNES? Nestačí povedať: žijem. Ale ako žijem, pre čo, pre koho žijem, aký je cieľ môjho života, čím je naplnený môj život, okolo čoho je sústredený môj život... ? A mohli by sme ďalej pokračovať.

Na dnešnom stretnutí by sme sa chceli ponoriť do jednej studne, do živej studne Božieho slova. Matka Celesta pila z tejto studne, prichádzala k nej a k nej privádza aj nás! Žila v dobe, kedy Sväté Písmo bolo nedostupné pre Boží ľud a dokonca aj pre rehoľníkov. Ani kláštory v 18. stor. nemohli prechovávať celé Sväté Písmo. Jediným možným prístupom ku Svätému Písmu bola liturgia, liturgické knihy (misál a breviár) a kázne.⁶ A podotýkam, že všetky tieto texty boli v latinčine.

¹Bl. Mária Celesta Crostarosa: Meditácie na Pôstne obdobie, s. 70

² Por. Mk 7, 34

³ Por. Lk 24, 27.29

⁴ Por. Ž 119, 105

⁵ Por. Jer 2, 13

⁶ Vincenzo la Mendola CSsR

Tieto pomery boli dôsledkami reformácie, ktorú v 16. storočí zainicioval Martin Luther, Cirkev sa začala potom akosi báť ponúkať veriacim Božie slovo k súkromnému rozjímaniu. Vládol strach, aby si veriaci nevysvetľovali Sväté písmo mylne.

Mária Celesta však aj napriek nepriazni svojej doby odkrýva, že Božie slovo je najčistejším prameňom duchovného života a aj iných privádza k tomuto nevysychajúcemu žriedlu, čím predbehla svoju dobu.

V neskorších rokoch svojho života, kedy bola Mária Celesta predstavenou kláštora, učila rozjímať aj svoje spolusestry, pre ktoré napísala veľa komentárov k textom Nového aj Starého zákona. Robila to preto, aby na príklade biblických textov ukázala, ako Boh uskutočňuje svoj plán spásy, ktorý má s ľudstvom ako celkom, ale aj s každým jednotlivým človekom.

V slovenčine sú dostupné jej komentáre k textom evanjelií spojených s obdobím Adventu, Vianoc a Veľkého pôstu. Okrem toho rozoberala veľmi podrobne Evanjelium svätého Jána a Veľpieseň.

Odkiaľ mala Mária Celesta schopnosť prenikať do hĺbky Božieho slova a vysvetľovať ho? Sama na túto otázku odpovedá takto: „*Dobro moje, prostredníctvom zjednotenia môjho ducha so Slovom mi dávaš múdrosť. Skrze seba samého mi odovzdávaš dar rozumu, aby som videla a chápala, čo je pravda. Udeľuješ mi aj... dar rady, aby som... pomáhala svojim blíznym prijať pravdu tvojho svätého evanjelia*“.⁷

Matka Celesta takpovediac predstihla II. Vatikánsky koncil, ktorý vrátil Sväté Písmo do stredobodu života Cirkvi a celého Božieho ľudu. Nepoznala dogmatickú konštitúciu Dei Verbum, ale žila to, čo Cirkev potvrdila oveľa rokov neskôr.

„Božie slovo je pre Cirkev oporou a životnou silou, posilou vo viere, pokrmom duše, čistým a nevysychajúcim **prameňom** duchovného **života**.“⁸

„Váš život nech sa riadi pravdami, ktoré môj milovaný Syn učí vo svätom evanjeliu, v ktorom sú ukryté všetky poklady neba, ono je **prameňom života**, kde má človek – ešte ako pútnik – účasť na večných bohatstvách skrze môjho milovaného Syna lásky.“⁹

Tento druhý text je úvodom k našim regulám, voláme ho: Plán večného Otca. V jednom aj druhom texte nájdeme rovnaké slová: prameň života. Božie slovo je pre nás prameňom života, to nám Boh povedal skrze Matku Celestu už v r. 1725 a to isté nám Boh povedal skrze Cirkev v dokumente II. Vatikánskeho koncilu, ktorý bol schválený v r. 1965.

Ak by sme zobrali do ruky jej autobiografiu, jej denník: rozhovory duše s Ježišom a meditácie, ktoré pre sestry napísala, zostali by sme v úžase! Nemôžeme nežasnúť nad jej láskou k Božiemu slovu, ona ho skutočne vnímala ako svoju oporu a silu ako posilu vo viere, pokrm pre svoju dušu, čistý a nevysychajúci prameň duchovného života!

Ona sama takto svedčí vo svojej autobiografii:

- Keď som bola ešte malé dievčatko..., poučoval si ma Ježišu, a podával mnohé slová z evanjelia, ktorých ukrytý božský zmysel si mi vysvetľoval.¹⁰
- Moja duša cítila, ako nežne a mocne ju priťahuješ, milované Slovo Boha. Takže počas posvätného officia (liturgická modlitba) môj duch bol často mimo seba, vo vytržení. Príčinou toho bol božský

⁷ Bl. Mária Celesta, Rozhovory duše s Ježišom, s. 90

⁸ Dei Verbum, Kap. 6

⁹ Plán večného Otca

¹⁰ Autobiografia, s. 60

zmysel ukrytý v žalmoch, ktorý si v jedinom okamihu vysvetľoval a zjavoval mojej duši a ktorý zraňoval moje srdce Božou láskou.¹¹

- Pán mi dal pochopiť náuku Svätého písma obsiahnutú vo svätých evanjeliách.¹²
- V mojej duši sa prebudila vnútorná jasnosť a chápanie Svätého písma, ako aj celého Pánovho zákona. Pre moju dušu to bolo veľmi príjemné, ale to všetko som dostala od Božieho Slova, Ježiša, od mojej Lásky.¹³

Pre Matku Celestu Božie slovo – Sväté písmo to nebolo „čosi“ ale „Ktosi“. V Božom slove spoznávala Božiu milosrdnú tvár, tam stretávame aj my Boha, spoznávala aký naozaj je, spoznávala jeho konanie, jeho myslenie, spoznávala city jeho Srdca! Matka Celesta aj dnes hovorí, že: Boh nám chce dávať život, chce nás viesť, chce aby v nás pulzoval jeho život!

Matka Celesta nás vedie k tomu, aby náš vzťah k Sv. písmu nebol predmetný, Sv. písmo nie je niečo, nie je čosi, nejaký výnimočný text spomedzi všetkých textov, iste je výnimočný, ale to nestačí. Treba sa nám posunúť do inej roviny. Sv. písmo to nie je „čosi“ ale „Ktosi“, je to živá prítomnosť Boha, sám Ježiš! A ak takto pristupujeme ku Sv. písmu, môžeme tu hovoriť o vzťahu, lebo vzťah sa buduje so živou osobou. Vzťah s Božím slovom má na nás podstatný vplyv, na náš život viery, nádej a lásku. Boh sa nám skrže svoje slovo zjavuje, aby sme priľnuli k nemu a celkom sa mu odovzdali.

Sv. Ján Pavol II povedal, že kresťan, ktorý sa nemodlí, je ohrozeným kresťanom. Analogicky môžeme povedať, že kresťan, ktorý nežije z Božieho slova, je ohrozeným kresťanom – jeho viera, nádej a láska je ohrozená!

Svätí skutočne žili podľa Božieho slova. Najhlbšie chápanie Písma pochádza od tých, ktorí sa počúvaním, čítaním a pravidelným rozjímaním dali Božím slovom skutočne formovať. Určite nie je náhoda, že veľké spirituality, ktoré poznačili dejiny Cirkvi, sa zrodili z výslovného vzťahu k Písmu. Je to napríklad svätý Anton, opát, ktorého podnietili Kristove slová: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ (Mt 19, 21). Sv. Augustín prežil silný dotyk Božím slovom, po tejto skúsenosti sa jeho život úplne začal meniť. A mohli by sme pokračovať ďalej. Každý svätec predstavuje akoby lúč svetla, ktoré prúdi z Božieho slova!¹⁴

Idúc za slovami Benedikta XVI, je pre nás bl. Mária Celesta lúčom svetla, ktoré prúdi z Božieho slova! A svetlo má za cieľ osvecovať, zohrievať, viesť, usmerňovať. Nie ona sama osebe je týmto svetlom, je ním preto, že dovolila, aby jej život preniklo Božie Slovo, nechala sa ním stvárňovať, formovať, zapáliť. A ten, kto je zapálený a zamilovaný je schopný nadchnúť, zapáliť aj iných! Ak sme teda pri nej ako pri Ohni, sami sme pretvorení Ohňom, ktorým sa nechala aj ona zapáliť!

Prizrime sa teraz ešte bližšie slovám z vyššie citovaného dokumentu Verbum Dei (Božie slovo):

„Božie slovo je pre Cirkev oporou a životnou silou, posilou vo viere, pokrmom duše, čistým a nevysychajúcim prameňom duchovného života.“¹⁵

1. Božie slovo – opora a sila
2. Božie slovo – posila vo viere
3. Božie slovo – pokrm duše
4. Božie slovo – čistý a nevysychajúci prameň duchovného života

¹¹ Autobiografia, s. 61

¹² Tamže, s. 143

¹³ Tamže, s. 84

¹⁴ Verbum Domini 48

¹⁵ Dei Verbum, Kap. 6

1. Opora a sila – Dom na skale

Cirkev nám hovorí, že Božie slovo je oporou a silou nášho života. Mne sa pri týchto slovách vynorilo podobenstvo o dvoch staviteľoch. Poznáme ho veľmi dobre.

Prečítajme si ho: Mt 7, 24 – 27

A tak každý, kto počúva tieto moje slová a uskutočňuje ich, podobá sa múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. Spustil sa dážď, privalili sa vody, strhla sa víchrica a oborili sa na ten dom, ale dom sa nezrútil, lebo mal základy na skale.

A každý, kto tieto moje slová počúva, ale ich neuskutočňuje, podobá sa hlúpemu mužovi, ktorý si postavil dom na piesku. Spustil sa dážď, privalili sa vody, strhla sa víchrica, oborili sa na ten dom a dom sa zrútil; zostalo z neho veľké rumovisko.

Čo pre nás znamená toto slovo? Čo znamená budovať na skale a budovať na piesku?

Všimnime si, že na jeden aj druhý dom sa spustil dážď, privalili sa vody, strhla sa víchrica – toto je vyjadrením všetkých životných ťažkostí, trápení, protivenstiev. Domom sme my, náš život. Teda jeden aj druhý dom je vystavený skúške, prechádza utrpením, ťažkosťami. Či dážď, vody a víchrica sú príčinou zrútenia toho druhého domu? Nie! Dôvod, prečo jeden zostal stáť a z druhého zostalo veľké rumovisko, treba hľadať nie vo vonkajších nepriaznivých okolnostiach. Príčinou je základ: skala alebo piesok. Budovať na skale znamená počúvať Božie slovo a uskutočňovať ho, budovať na piesku znamená počúvať slovo, ale ho neuskutočňovať. Už počúvaním Božieho slova sa nám zdá byť všetko v poriadku, ale to vidíme že nestačí! Počúvanie musí viesť k uskutočňovaniu slova – čiže života podľa neho. Tu sme pri koreni. Naša múdrosť alebo hlúposť v „budovaní“ nášho života sa ukazuje ako skutočne sa snažíme žiť evanjelium.

Každý z nás bude preskúšaný a vystavený rôznym skúškam. Boh ich dopúšťa preto, aby sa ukázal základ nášho života, či je naše kresťanstvo skutočné, autentické, alebo je iba pozlátkom, ilúziou a divadlom pred Bohom aj inými. Aj takto nám vychádza v ústrety Božia dobrota, pretože Boh nechce aby sme žili v ilúziách ale v pravde!

- Veď kto je Boh okrem Pána? Kto je **skala** okrem nášho Boha? To Boh ma silou opásal. Ž 18, 32-33
- Dúfajte v Pána na veky večné, lebo Pán, Jahve, je večnou **skalou**. Iz 26, 4

Ten, kto stavia svoj život na jeho Slove, buduje naozaj pevne a trvalo. Božie slovo nás nabáda zmeniť naše ponímanie realizmu: realista je ten, kto v Božom slove spoznáva základ všetkej reality. Toto je zvlášť potrebné v našej dobe, keď mnohé veci, na ktoré sa spoliehame pri budovaní nášho života a do ktorých sme náklonní vkladať svoju nádej, ukazujú svoju nestálosť. Majetok, pôžitok a moc sa skôr či neskôr ukážu neschopnými naplniť najhlbšie túžby ľudského srdca. Človek totiž potrebuje svoj život stavať na pevných základoch, ktoré pretrvajú, aj keď sa pominú ľudské istoty. Naozaj platí, že Pánovo slovo „trvá naveky ako nebesia“ a vernosť Pánova trvá „z pokolenia na pokolenie“ (porov. Ž 119, 89 – 90) a že ten, kto stavia na tomto Slove, stavia svoj život na skale. Kiežby naše srdce mohlo každý deň hovoriť Bohu: „Ty si mi ochranca a záštita, na tvoje slovo sa najviac spolieham“ (Ž 119, 114).¹⁶

Čo by som ja povedal? Na čo sa ja spolieham? Na čom budujem svoj život?

Autor listu Hebrejom nás napomína: „Dajte si pozor, aby ste neodmietli toho, ktorý hovorí. Lebo ak neunikli tamtí, čo odmietali toho, ktorý hovoril na zemi, o čo menej my, keď sa odvrátíme od toho, ktorý

¹⁶ Benedikt XVI, Verbum Domini 10

hovorí z neba. Jeho hlas vtedy otriasol zemou, teraz však sľubuje: "Ešte raz zatrasiem nielen zemou, ale aj nebom. A to "ešte raz" naznačuje premenu toho, čo je otrasiteľné ako stvorené, aby ostalo to, čo je neotrasiteľné."¹⁷

Iba to, čo je neotrasiteľné ostane! Iba Pánovo slovo je tou neotrasiteľnou, večnou skalou naveky!

2. Posila vo viere – Svetlo pre moje nohy

V našom kráčaní životom je nevyhnutné svetlo, aby sme vedeli kam kráčame, aby sme sa vyhli nebezpečenstvám a nezablúdili. Božie Slovo je posilou v našom kráčaní, je svetlo na našej ceste, v našej púti viery.

Božie slovo je svetlom, ktoré orientuje našu cestu, živí našu vieru a regeneruje ju. Preto ho nezabúdajme čítať a meditovať každý deň.¹⁸

Matka Celesta sa vo svojom živote pevne pridržala svetla Božieho Slova. Takto píše: Všimni si, akou veľkou láskou ťa Ježiš miluje, ako na teba myslí, ako ťa chce vytriahnuť z tvojej nevedomosti a viesť ťa prostredníctvom jasnej a krásnej hviezdy, ktorou je jeho slovo. Chce byť tvojím vodcom a svetlom pravdy uprostred temnoty tohto sveta.¹⁹

Kristus je „svetlom sveta“ (Jn 8, 12), tým svetlom, ktoré „vo tmách svieti“ (Jn 1, 5) a ktoré temnoty neprijali (porov. Jn 1, 5). Až tu plne chápeme význam Žalmu 119: „Tvoje slovo je svetlo pre moje nohy a pochodeň na mojich chodníkoch“ (v. 105). Týmto definitívnym svetlom na našej ceste je Slovo, ktoré vstáva z mŕtvych. Kresťania si od začiatku uvedomovali, že Božie Slovo je v Kristovi prítomné ako osoba. Božie Slovo je pravé svetlo, ktoré človek potrebuje. Áno, vo vzkriesení vstal Boží Syn ako svetlo sveta. Keď teraz žijeme s ním a pre neho, môžeme žiť vo svetle.²⁰

- Tvoje slovo je svetlo pre moje nohy a pochodeň na mojich chodníkoch. Ž 119, 105
- Pamätaj na slovo, čo si dal svojmu služobníkovi; lebo ním si mi dal nádej. Ž 119, 49
- Prameňom múdrosti je slovo nebeského Boha, a jej cesty sú večné zákony. Sir 1, 5

Dovoľme Pánovi, aby do nášho srdca vložil veľkú lásku k svojmu Slovu, aby naša modlitba a celý náš život boli oziarené Božím Slovom, pochodňou pre naše kroky a svetlom pre našu cestu, tak aby naše krácanie bolo bezpečné.²¹

3. Pokrm duše – Každodenný chlieb

Každý deň sa modlíme modlitbu, ktorú nás naučil Ježiš: Otče náš. A v nej prosíme Otca, aby nám dával náš každodenný chlieb. Ježiš nás učí žiť vo viere, že Otec sa o nás stará, dáva nám všetko potrebné pre život – v jeho biologickom rozmere. Ale cirkevní otcovia chápali túto prosbu širšie. Sv. Hieronym slovo „každodenný“ preložil ako „nevyhnutný pokrm pre život“. V Jánovom evanjeliu v 6. kapitole Ježiš hovorí o sebe ako o živom chlebe – eucharistii. Tento chlieb obsahuje v sebe každý iný chlieb. „Ja som živý chlieb“, tento chlieb dáva život. Cirkevní otcovia čítajúc Sv. Písmo mali v tom jasno: živý chlieb je Kristus prítomný v eucharistii a vo svojom Slove!

¹⁷ Hebr 12, 25 - 27

¹⁸ František, 6.1. 2015 Anjel Pána

¹⁹ Bl. Matka Celesta, Med. na Advent, s. 120

²⁰ Benedikt XVI, Verbum Domini 12

²¹ Por. Benedikt XVI, gen. audiencia 9. 11. 2011

- Lebo tvojim deťom, ktoré miluješ, ó Pane, bolo treba skúsiť, že nie rozmanité plody živia človeka, ale tvoje slovo zachováva tých, čo v teba dúfajú. Múdr 16, 26
- Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst. Mt 4, 4
- Pán tvoj Boh ti ukázal, že človek nežije len z chleba, ale že človek môže byť živý zo všetkého, čo vychádza z Božích úst. Dt 8, 3

Veríme, že Ježiš je skutočne prítomný pod spôsobom chleba v eucharistii. Pred svätostánkom si kľakáme, horí tu večné svetlo. Dokument Verbum Domini (Slovo Pánovo) a zvlášť slová sv. Hieronyma sú veľmi silné: Kristovo telo a krv je eucharistia a Kristovo telo a krv je aj Božie slovo, je to ten istý Kristus! Ak verím a s úctou sa klaniam Ježišovi v eucharistii, verím a klaniam sa mu aj v jeho Slove?!

O postoji, ktorý máme mať tak k Eucharistii, ako aj k Božiemu slovu, svätý Hieronym hovorí: „My čítame posvätné Písma, evanjelium je Kristovým telom; posvätné Písma sú jeho učením. A keď nám on hovorí: Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv (Jn 6, 53), aj keď tieto slová možno vzťahovať na eucharistické tajomstvo, napriek tomu Kristovým telom a jeho krvou je skutočne slovo Písma, je ním Božie učenie. Ak pristupujeme k eucharistickému tajomstvu a kúsok nám padne na zem, cítíme sa stratení. Keď však počúvame Božie slovo a našimi ušami prechádza slovo Boha a Kristovo telo a krv a my pritom myslíme na iné veci, uvedomujeme si, akému veľkému nebezpečenstvu sa tým vystavujeme?“ Kristus, skutočne prítomný v spôsoboch chleba a vína, je analogicky prítomný aj v Slove.²²

- „Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život.“ Jn 6, 53

Pán nás naučil modliť sa k Otcovi a prosiť ho o každodenný chlieb aj preto, aby sme si uvedomovali, že v každom z nás je veľký hlad a tento hlad, môže nasýtiť iba sám Boh. Skrze proroka Amosa takto dnes aj k nám hovorí: „Hľa, prídu dni - hovorí Pán, Jahve - i pošlem na zem hlad; nie hlad po chlebe a nie smäd po vode, ale po počúvaní Pánovho slova.“²³

Dovoľme Ježišovi, aby nás nasýtil svojim slovom, aby sme v sile tohto pokrmu kráčali, aby sme neomdlievali na našej ceste. On sám sa stal našim pokrmom, aby sme mali život vo hojnosti! Aby sme mohli so žalmistom volať: Pán je môj pastier, nič mi nechýba, pasie ma na zelených pašienkach, prestiera mi stôl, kalich mi naplnia až po okraj.²⁴ Pretože sýtiť sa Písmom, znamená sýtiť sa Kristom.

4. Čistý a nevysychajúci prameň duchovného života – Strom zasadený pri vode

Ž 1 ¹ Blažený človek, čo nekráča podľa rady bezbožných
a nechodí cestou hriešnikov,
ani nevysedáva v kruhu rúhačov,
² ale v zákone Pánovom má záľubu
a o jeho zákone rozjíma dňom i nocou.
³ Je ako strom zasadený pri vode,²⁵
čo prináša ovocie v pravý čas,
a jeho lístie nikdy nevädne;
darí sa mu všetko, čo podniká.

Tento prvý žalm nám hovorí, že blaženosť a šťastie nájde človek iba v spojení s Pánom! Na začiatku máme tu opísanú dynamiku zla a hriechu v slovesách: „kráčať, chodiť, vysedávať“. Žalm nás stavia pred voľbu, pred osobným rozhodnutím. Šťastný, blažený človek si vyberá Pánov zákon, jeho

²² Benedikt XVI, Verbum Domini 56

²³ Am 8, 11

²⁴ Por. Ž 23

²⁵ Por. Jer 17, 7- 8

slovo, v ktorom má záľubu, potešenie. Život podľa Božieho zákona, život zakorenený v živých vodách Božieho slova je životom v hojnosti, je plodným životom – prináša ovocie, jeho lístie nevädne, darí sa mu všetko, čo robí. V našom živote sme pokúšaní veriť, že možno kráčať cestou tmy aj svetla. Ale také myslenie je klamstvom. Iba jedna cesta prináša život a druhá vedie k smrti.

Strom žije zo svojich koreňov, jeho ovocie je vonkajším znakom sily, ktorú čerpá cez korene. Sv. Pavol nás vyzýva: „Ako ste teda prijali Krista Ježiša, Pána, v ňom žíte: v ňom zakorenení a na ňom postavení...“²⁶ Skúsme sa prizrieť svojim koreňom, k čomu, ku komu ja vystieram svoje korene? Kde je zasadený môj život?

- Tvoje slovo mi vracia život. Ž 119, 50
- „Moje jediné Dobro, tvoje slová sú duch a život; s obdivuhodným účinkom ma neprestajne obnovujú v čoraz väčšom dobre...Ty pôsobíš to, čo hovoríš.“²⁷

Ešte raz si to zopakujme:

1. Božie slovo – opora a sila – Dom na skale
2. Božie slovo – posila vo viere – Lampa pre moje nohy
3. Božie slovo – pokrm duše – Môj každodenný chlieb
4. Božie slovo – čistý a nevysychajúci prameň duchovného života – Strom zasadený pri vode

Ježiš sa v Kafarnaumskej synagóge opýtal svojich učeníkov, potom, ako mnohí od neho odišli pohoršení, z jeho - podľa nich „tvrdej reči“ , keď im Ježiš povedal: Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život. Ježiš túto otázku kladie aj nám: Aj vy chcete odísť? Ako sa rozhodnem ja? Ako sa dnes rozhodnem? Bude mojou odpoveďou Petrovo vyznanie: Pane a ku komu by sme išli, ty máš slová večného života!²⁸

- Na koniec by som chcela prečítať zopár viet z kázne pustovníka o. Daniela²⁹. O. Daniel v čase keď mu bola zverená služba exorcistu dal takéto svedectvo:

Pán Ježiš nám počas našej modlitby za oslobodenie ukazuje, že jeho Slovo je účinné! Keď sa kňazi modlia za ľudí a pri modlitbe cítujú slová zo Sv. písma, tak diabol vtedy kričí: „*Nie! Lebo to ma zraňuje, páli, ničí! To ma vyháňa z toho človeka! Nehovor slová zo Sv. Písma. Nečítaj ho! Nemôžem to počúvať! Nemôžem to vydržať! Musím vyjsť, lebo hovoríš Božie Slovo a ja ho nemôžem počuť. Je odporné! Nehovor mi ho!*“ Alebo to zlo kričí, keď sa Božie slovo kladie na telo danej zotročenej osoby: „*To je ťažké, to ma tlačí, je ako kameň, ako tehla. Odhod' to odo mňa!*“ Ale inokedy sa stalo, že zlo kričalo, keď sa otváralo Sv. písmo: „*Aké svetlo z toho vyžaruje. Zatvor tú knihu! Neotváraj ju, lebo ma páli svetlo, ktoré žiari zo Sv. Písma.*“ Démoni vidia to duchovné pôsobenie Božieho slova. My to nevidíme. Žalmista hovorí: „*Tvoje slovo je pochodňou pre moje nohy a svetlom na mojich chodníkoch*“ (...) Povzbudzujem teda každého z vás, aby ste mali doma oltárik a Sv. písmo na ňom. Nech je tam vždy otvorené. Nech pochodňou Božieho slova planie, horí! Ty to nevidíš, ale Zlo to vidí! Vidia to aj anjeli, že Božie slovo planie! Keď otváraš Sv. písmo, je to tak akoby si odhaľoval Kristovu tvár. Vo Sv. Písme je Kristus! Je potrebné, aby sme mali úctu k Božiemu slovu. Aby sme to Slovo milovali, keď sa ho s úctou dotýkame. Môžem ho pobožkať, vziať si ho k srdcu, lebo Kristus je v tom slove. Akoby si chcel Krista, ktorý je prítomný v Slove, privinúť k svojmu srdcu.

²⁶ Kol 2, 6- 7

²⁷ Rozhovory duše s Ježišom, s. 119

²⁸ Por. Jn 6, 60- 68

²⁹ O. Daniel Galus, z kázne 13. 3. 2013 v Olsztynie